

ALBANIAN

Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën. Toka ishte pa trajtë, e zbrazët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave. Pastaj Perëndia tha: “U bëftë drita!”. Dhe drita u bë. Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau dritën nga errësira. Dhe Perëndia e quajti dritën “ditë” dhe errësirën “natë”. Kështu erdhi mbrëmja e pastaj erdhi mëngjesi: dita e parë. Pastaj Perëndia tha: “Le të jetë një kupë qiellore mes ujërave, që t’i ndajë ujërat nga ujërat”. Dhe Perëndia krijoi kupën qiellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë saj nga ujërat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë. Dhe Perëndia e quajti kupën qiellore “qiell”. Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi: dita e dytë.

CROATIAN

U početku stvorio Bog nebo i zemlju. Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i Duh Božji lebdio je nad vodom. I reče Bog: “Neka bude svjetlost!” I bi svjetlost. I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro – dan prvi. I reče Bog: “Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!” I bi tako. Bog načini svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. A svod prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro – dan drugi.

CZECH

Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi. Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch. Bůh řekl: “Ať je světlo!” – a bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a Bůh oddělil světlo od tmy. Bůh nazval světlo “den” a tmu nazval “noc”. Byl večer a bylo ráno, den první. Bůh řekl: “Ať je uprostřed vod obloha, aby oddělovala vody od vod!” Bůh učinil oblohu a oddělil vody pod oblohou od vod nad oblohou – a stalo se. Bůh nazval oblohu “nebe” a byl večer a bylo ráno, den druhý.

DANISH

I Begyndelsen skabte Gud Himmelen og Jorden. Og Jorden var øde og tom, og der var Mørke over Verdensdybet. Men Guds Ånd svævede over Vandene. Og Gud sagde: "Der blive Lys!" Og der blev Lys. Og Gud så, at Lyset var godt, og Gud satte Skel mellem Lyset og Mørket, og Gud kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte han Nat. Og det blev Aften, og det blev Morgen, første Dag. Derpå sagde Gud: "Der blive en Hvælving midt i Vandene til at skille Vandene ad!" Og således skete det: Gud gjorde Hvælvingen og skilte Vandet under Hvælvingen fra Vandet over Hvælvingen; og Gud kaldte Hvælvingen Himmel. Og det blev Aften, og det blev Morgen, anden Dag.

DUTCH

In het begin heeft God de hemelen en de aarde gemaakt. De aarde was woest en leeg en de Geest van God zweefde boven de watermassa. Over de watermassa lag een diepe duisternis. Toen zei God: "Laat er licht zijn." En toen was er licht. Het beviel God en Hij maakte een duidelijke scheiding tussen het licht en het donker. Het licht noemde Hij 'dag' en het donker 'nacht'. Het werd avond en het werd weer morgen: de eerste dag. Toen zei God: "Laat de watermassa uit elkaar gaan, zodat de wolkenhemel en de zeeën worden gevormd." Zo maakte God de wolkenhemel, door de watermassa te verdelen tussen hemel en aarde. Het werd avond en het werd weer morgen: de tweede dag.

ENGLISH

In the beginning God created the heaven and the earth. And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. And God said, Let there be light: and there was light. And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day.

ESTONIAN

Alguses lõi Jumal taevad ja maa. Ja maa oli tühi ja paljas ja pimedus oli sügavuse peal ja Jumala Vaim hõljus vete kohal. Ja Jumal ütles: „Saagu valgus!” Ja valgus sai. Ja Jumal nägi, et valgus oli hea, ja Jumal lahutas valguse pimedusest. Ja Jumal nimetas valguse päevaks ja pimeduse ta nimetas ööks. Siis sai õhtu ja sai hommik, — esimene päev. Ja Jumal ütles: „Saagu laotus vete vahele ja see lahutagu veed vetest!” Ja nõnda sündis: Jumal tegi laotuse ja lahutas veed, mis laotuse all, vetest, mis laotuse peal olid. Ja Jumal nimetas laotuse taevaks. Siis sai õhtu ja sai hommik, — teine päev.

FINNISH

Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan henki liikkui vetten yllä. Jumala sanoi: “Tulkoon valo!” Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä. Jumala erotti valon pimeydestä, ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä. Jumala sanoi: “Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan.” Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle. Niin tapahtui, ja Jumala nimitti kannen taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni toinen päivä.

FRENCH

Au commencement Dieu créa le ciel et la terre. La terre était informe et vide; les ténèbres couvraient l’abîme, et l’Esprit de Dieu se mouvait au-dessus des eaux. Dieu dit: «Que la lumière soit!» et la lumière fut. Et Dieu vit que la lumière était bonne; et Dieu sépara la lumière et les ténèbres. Dieu appela la lumière jour, et les ténèbres Nuit. Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le premier jour. Dieu dit: «Qu’il y ait un firmament entre les eaux, et qu’il sépare les eaux d’avec les eaux.» Et Dieu fit le firmament, et il sépara les eaux qui sont au-dessous du firmament d’avec les eaux qui sont au-dessus du firmament. Et cela fut ainsi. Dieu appela le firmament Ciel. Et il y eut un soir et il y eut un matin; ce fut le second jour.

GERMAN

Zu Anbeginn hat Gott erschaffen den Himmel und die Erde. Die Erde aber war wüst und wirr, und auf der Urflut lag Finsternis. Gottes Geist aber schwebte über den Gewässern. Da sprach Gott: "Licht werde!" Und Licht ward. Und Gott sah: Das Licht war gut. So schied Gott zwischen Licht und Finsternis. Und Gott bestimmte für das Licht den Tag. Und für die Finsternis bestimmte er die Nacht. So ward Abend und ward Morgen. Ein Tag. Und Gott sprach: "Mitten in den Wassern sei eine Feste! Sie scheide zwischen Wasser und Wasser!" So machte Gott die Feste und schied zwischen dem Wasser unter der Feste und dem Wasser über der Feste. Und so ward es. Der Feste sprach Gott den Himmel zu. So ward Abend und ward Morgen. Ein zweiter Tag.

HUNGARIAN

Kezdetben teremté Isten az eget és a földet. A föld pedig kietlen és puszta vala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten Leleke lebeg vala a vizek felett. És monda Isten: Legyen világosság: és lőn világosság. És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a setétségtől. És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé éjszakának: és lőn este és lőn reggel, első nap. És monda Isten: Legyen mennyezet a víz között, a mely elválaszsa a vizeket a vizektől. Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn. És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap.

ICELANDIC

Í upphafi skapaði Guð himin og jörð. Jörðin var þá auð og tóm, og myrkur grúfði yfir djúpinu, og andi Guðs sveif yfir vötnunum. Guð sagði: "Verði ljós!" Og það varð ljós. Guð sá, að ljósið var gott, og Guð greindi ljósið frá myrkrinu. Og Guð kallaði ljósið dag, en myrkrið kallaði hann nótt. Það varð kveld og það varð morgunn, hinn fyrsti dagur. Guð sagði: "Verði festing milli vatnanna, og hún greini vötn frá vötnum." Þá gjörði Guð festinguna og greindi vötnin, sem voru undir festingunni, frá þeim vötnum, sem voru yfir henni. Og það varð svo. Og Guð kallaði festinguna himin. Það varð kveld og það varð morgunn, hinn annar dagur.

IRISH

I dtús báire chruthaigh Dia neamh agus talamh. Fásach folamh a ba ea an talamh agus bhí dorchadas ar aghaidh an duibheagáin, agus bhí gaoth Dé ag séideadh os cionn na n-uiscí. Dúirt Dia: “Bíodh solas ann,” agus bhí an solas ann. Chonaic Dia gur mhaith é an solas, agus scar Dia an solas ón dorchadas. Thug Dia “lá” ar an solas agus “oíche” ar an dorchadas. Ba shin an chéad lá, an nóin agus an mhaidin. Dúirt Dia: “Bíodh fírmimint i lár na n-uiscí agus scaradh sí na huiscí óna chéile.” Rinne Dia an fhírmimint agus scar sé na huiscí a bhí faoin bhfírmimint ó na huiscí a bhí os a cionn. Agus bhí sin amhlaidh. Thug Dia “neamh” ar an bhfírmimint. Ba shin an dara lá, an nóin agus an mhaidin.

ITALIAN

Nel principio Iddio creò i cieli e la terra. E la terra era informe e vuota, e le tenebre coprivano la faccia dell’abisso, e lo spirito di Dio aleggiava sulla superficie delle acque. E Dio disse: “Sia la luce!” E la luce fu. E Dio vide che la luce era buona; e Dio separò la luce dalle tenebre. E Dio chiamò la luce “giorno”, e le tenebre “notte”. Così fu sera, poi fu mattina: e fu il primo giorno. Poi Dio disse: “Ci sia una distesa tra le acque, che separi le acque dalle acque”. E Dio fece la distesa e separò le acque ch’erano sotto la distesa, dalle acque ch’erano sopra la distesa. E così fu. E Dio chiamò la distesa “cielo”. Così fu sera, poi fu mattina: e fu il secondo giorno.

LATIN

In principio creavit Deus caelum et terram. Terra autem erat inanis et vacua, et tenebrae super faciem abyssi, et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quae erant sub firmamento, ab his, quae erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Caelum: et factum est vespere et mane, dies secundus.

LATVIAN

Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem. Un Dievs sacīja: „Lai top gaisma.” Un gaisma tapa. Un Dievs redzēja gaismu labu esam, un Dievs šķīra gaismu no tumsas. Un Dievs nosauca gaismu: diena, – un tumsu nosauca: nakts. Un tapa vakars un tapa rīts – viena diena. Tad Dievs sacīja: „Lai top velve ūdeņu vidū, kas lai šķir ūdeņus no ūdeņiem.” Un Dievs radīja velvi un šķīra ūdeņus, kas zem velves, no ūdeņiem virs velves. Un tā tapa. Un Dievs nosauca velvi: debesis. Un tapa vakars un tapa rīts – otra diena.

LITHUANIAN

Pradžioje Dievas sutvėrė dangų ir žemę. Žemė buvo be pavidalo ir tuščia, tamsa gaubė gelmes, ir Dievo Dvasia sklاندė virš vandeny. Dievas tarė: „Teatsiranda šviesa!“ Ir atsirado šviesa. Dievas matė šviesą ir, kad tai buvo gerai, ir Dievas atskyrė šviesą nuo tamsos. Dievas pavadino šviesą diena, o tamsą – naktimi. Tai buvo vakaras ir rytas – pirmoji diena. Dievas tarė: „Teatsiranda tvirtuma tarp vandeny, ir ji teatskiria vandenis nuo vandeny!“ Dievas padarė tvirtumą ir atskyrė vandenis, kurie buvo po tvirtuma, nuo vandeny, kurie buvo virš tvirtumos. Ir taip įvyko. Dievas pavadino tvirtumą dangumi. Tai buvo vakaras ir rytas – antroji diena.

MALTESE

Fil-bidu Alla ħalaq is-sema u l-art: u kienet l-art taħwid u baħħ; u d-dlam kien fuq wiċċ l-abbissi u fuq wiċċ l-ibħra kien jittajjar l-ispirtu ta' Alla. U qal Alla: “Ħa jkun id-dawl.” U d-dawl sar. U ra Alla d-dawl li kien tajjeb. U Alla fired id-dawl mid-dlam. U d-dawl Alla semmieħ jum, u d-dlam sejjaħ lu lejl. U dalam u sebaħ – L-ewwel jum. U qal Alla: “Ħa jkun hemm medda f'nofs l-ilmijiet u tifred ilma minn ilma.” U Alla għamel il-medda u fired l-ilma ta' taħt il-medda mill-ilma ta' fuq il-medda. U hekk sar. U l-medda Alla semmieħa sema. U dalam u sebaħ – It-tieni jum.

NORWEGIAN

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden. Og jorden var øde og tom, og det var mørke over det store dyp, og Guds Ånd svevde over vannene. Da sa Gud: Det bli lys! Og det blev lys. Og Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. Og Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det blev aften, og det blev morgen, første dag. Og Gud sa: Det bli en hvelving midt i vannene, og den skal skille vann fra vann. Og Gud gjorde hvelvingen og skilte vannet som er under hvelvingen, fra vannet som er over hvelvingen. Og det blev så. Og Gud kalte hvelvingen himmel. Og det blev aften, og det blev morgen, annen dag.

POLISH

Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię. A ziemia była niekształtowa i próżna, i ciemność była nad przepaścią, a Duch Boży unaształ się nad wodami. I rzekł Bóg: Niech będzie światłość; i stała się światłość. I widział Bóg światłość, że była dobra; i uczynił Bóg rozdział między światłością i między ciemnością. I nazwał Bóg światłość dniem a ciemność nazwał nocą; i stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień pierwszy. Potem rzekł Bóg: Niech będzie rozpostarcie, w pośrodku wód, a niech dzieli wody od wód. I uczynił Bóg rozpostarcie; uczynił też rozdział między wodami, które są pod rozpostarciem; i między wodami, które są nad rozpostarciem; i stało się tak. I nazwał Bóg rozpostarcie niebem. I stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień wtóry.

PORTUGUESE

No princípio criou Deus os céus e a terra. E a terra estava sem forma e vazia; e havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava sobre a face das águas. E disse Deus: haja luz. E houve luz. Viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas. E Deus chamou à luz dia, e às trevas noite. E foi a tarde e a manhã, o primeiro dia. E disse Deus: haja um firmamento no meio das águas, e haja separação entre águas e águas. Fez, pois, Deus o firmamento, e separou as águas que estavam debaixo do firmamento das que estavam por cima do firmamento. E assim foi. Chamou Deus ao firmamento céu. E foi a tarde e a manhã, o segundo dia.

ROMANIAN

La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întunec, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întunec. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunecul – a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi. Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape.” Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele cari sînt dedesuptul întinderii de apele cari sînt deasupra întinderii. Și așa a fost. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.

SLOVAK

Na počiatku stvoril Bôh nebesia a zem. A zem bola neladná a pustá, a tma bola nad priepast'ou, a Duch Boží sa oživujúci vznášal nad vodami. A Bôh riekol: Nech je svetlo! A bolo svetlo. A Bôh videl svetlo, že je dobré, a Bôh oddelil svetlo od tmy. A Bôh nazval svetlo dňom a tmu nazval nocou. A bol večer, a bolo ráno, prvý deň. A Bôh riekol: Nech je obloha medzi vodami a nech delí vody od vôd! A Bôh učinil oblohu a oddelil vody, ktoré sú pod oblohou, od vôd, ktoré sú nad oblohou. A bolo tak. A Bôh nazval oblohu nebom. A bol večer, a bolo ráno, druhý deň.

SLOVENE

U začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. Zemlja pa je bila pusta in prazna, tema se je razprostirala nad globinami in duh Božji je vel nad vodami. Bog je rekel: »Bodi svetloba!« In nastala je svetloba. Bog je videl, da je svetloba dobra. In Bog je ločil svetlobo od teme. In Bog je svetlobo imenoval dan, temo pa je imenoval noč. In bil je večer in bilo je jutro, prvi dan. Bog je rekel: »Bodi obok sredi vodá in naj loči vode od vodá!« In Bog je naredil obok in ločil vode, ki so bile pod obokom, od vodá nad obokom. Zgodilo se je tako. Bog je obok imenoval nebo. In bil je večer in bilo je jutro, drugi dan.

SPANISH

En el principio creó Dios los cielos y la tierra. Y la tierra estaba desordenada y vacía, y las tinieblas estaban sobre la haz del abismo, y el Espíritu de Dios se movía sobre la haz de las aguas. Y dijo Dios: Sea la luz: y fue la luz. Y vio Dios que la luz era buena: y apartó Dios la luz de las tinieblas. Y llamó Dios a la luz Día, y a las tinieblas llamó Noche: y fue la tarde y la mañana un día. Y dijo Dios: Haya expansión en medio de las aguas, y separe las aguas de las aguas. E hizo Dios la expansión, y apartó las aguas que estaban debajo de la expansión, de las aguas que estaban sobre la expansión: y fue así. Y llamó Dios a la expansión Cielos: y fue la tarde y la mañana el día segundo.

SWEDISH

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet. Och Guds Ande svävade över vattnet. Gud sade: "Varde ljus!" Och det blev ljus. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den första dagen. Gud sade: "Varde mitt i vattnet ett valv som skiljer vatten från vatten!" Gud gjorde valvet och skilde vattnet under valvet från vattnet ovan valvet. Och det skedde så. Gud kallade valvet himmel. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den andra dagen.

TURKISH

Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrının Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu. Tanrı, «Işık olsun» diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa «Gündüz», karanlığa «Gece» adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu. Tanrı, «Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın» diye buyurdu. Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. Kubbeye «Gök» adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.